

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 29/17
U Luxembourgju 14. ožujka 2017.

Presuda u predmetu C-158/14
A i dr./Minister van Buitenlandse Zaken

Aktivnosti oružanih snaga tijekom oružanog sukoba u smislu međunarodnog humanitarnog prava mogu biti „teroristička djela”

Činjenica da aktivnosti „Oslobodilačkih tigrova tamilskog Eelama” mogu biti aktivnosti oružanih snaga ne utječe na valjanost akata Unije koji se odnose na njihovo uvrštavanje na popis za zamrzavanje financijskih sredstava

Prema navodima nizozemskih tijela, A, B, C i D prikupljali su financijska sredstva za „Liberation Tigers of Tamil Eelam” (Oslobodilački tigrovi tamilskog Eelama, LTTE), subjekt koji je vodio građanski rat protiv vlade Šri Lanke radi stvaranja neovisne države tamilskog naroda na sjeveru i istoku Šri Lanke, a koji je Europska unija prije otprilike deset godina kvalificirala kao „teroristički” subjekt.

Primjenom nizozemskog zakonodavstva kojim se provodi Rezolucija 1373 (2001) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, A, B, C i D uvršteni su među osobe podvrgnute mjerama ograničavanja radi borbe protiv terorizma. Kao posljedica tog određivanja zamrznuta su njihova financijska sredstva. U tom su smislu nizozemska tijela LTTE smatrala terorističkom skupinom. Taj je zaključak uzimao u obzir Provedbenu uredbu Vijeća EU iz 2010. kojom je LTTE zadržan na popisu skupina povezanih s terorističkim djelima na koje se primjenjuju mjere ograničavanja¹.

U okviru pravnih sredstava pred nizozemskim sudovima A, B, C i D tvrdili su da je ta uredba nevaljana jer aktivnosti LTTE-a nisu teroristička djela. Prema njihovu mišljenju, LTTE je nedržavna oružana snaga uključena u nemeđunarodni oružani sukob u Šri Lanci. Posljedično, na njegove se aktivnosti primjenjuje samo međunarodno humanitarno pravo, a ne pravila Unije i međunarodna pravila u području borbe protiv terorizma. Iz toga slijedi da je Europska unija pogrešno smatrala da su napadi i otmice koje je LTTE izvršio između 2005. i 2009. „teroristička djela” koja opravdavaju uvrštavanje na Unijin popis subjekata uključenih u teroristička djela.

Postupajući u najvišem stupnju, Raad van State (nizozemsko Državno vijeće) postavlja upit Sudu, među ostalim, o definiciji pojma „teroristička djela”. Ono osobito želi saznati mogu li eventualne nedosljednosti između te definicije u pravu Unije i međunarodnom pravu utjecati na valjanost predmetne provedbene uredbe. Naime, Raad van State smatra da postoji međunarodni dogovor da se aktivnosti oružanih snaga tijekom oružanog sukoba u smislu međunarodnog humanitarnog prava ne smiju smatrati terorističkim aktivnostima.

U svojoj današnjoj presudi Sud prije svega upućuje na svoju sudsku praksu prema kojoj se uredba koja predviđa mjere ograničavanja mora tumačiti s obzirom na povijesne okolnosti.

Doista, predmet akata EU-a o kojima je riječ² jest provedba Rezolucije 1373 (2001) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, donesene nakon terorističkih napada počinjenih 11. rujna 2001. u

¹ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 610/2010 od 12. srpnja 2010. o provođenju članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 1285/2009 (SL 2010., L 178, str. 1.)

² Zajedničko stajalište Vijeća 2001/931/ZVSP od 27. prosinca 2001. o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL 2001., L 344, str. 93.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 11.); Uredba Vijeća (EZ) br. 2580/2001 od 27. prosinca 2001. o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma (SL 2001., L 344, str. 70.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 5.)

Sjedinjenim Američkim Državama. Oni prije svega nastoje spriječiti teroristička djela donošenjem mjera zamrzavanja financijskih sredstava, osobito radi onemogućavanja financiranja osoba ili subjekata koji mogu izvršiti teroristička djela. Određivanje osoba i subjekata koje se mora uvrstiti na popis ne predstavlja u tom kontekstu sankciju nego preventivnu mjeru.

Osim toga, Sud smatra da se međunarodno običajno pravo ne protivi mogućnosti da su aktivnosti oružanih snaga tijekom oružanog sukoba „teroristička djela”. Sud u tom pogledu naglašava da međunarodno humanitarno pravo nastoji ostvariti različite ciljeve od ciljeva prava EU.

Usto, iako određene međunarodne konvencije na koje upućuje Raad van State isključuju iz svojeg područja primjene aktivnosti oružanih snaga tijekom oružanog sukoba u smislu međunarodnog humanitarnog prava, one ne zabranjuju državama strankama da neke od tih aktivnosti kvalificiraju kao teroristička djela ili da spriječe njihovo počinjenje.

Posljedično, Sud smatra da aktivnosti oružanih snaga tijekom oružanog sukoba u smislu međunarodnog humanitarnog prava mogu biti „teroristička djela” u smislu prava Unije.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106